

прекарної зайнятості залучена величезна кількість найманих робітників, майже половина економічно активного населення, серед представників якого дедалі більшого поширення набуває нестабільна і негарантована зайнятість, а вслід за цим – невпевненість, нестійкість, соціальна напруга. Тенденції «постійної тимчасовості» охоплюють не тільки співробітників виробничих підприємств, але й значні верстви інтелігенції, службовців, працівників сфер культури, освіти та послуг. Чергові хвилі криз «затягуватимуть» дедалі більше людей, через що відбуватиметься значна деформація системи зайнятості. Причинами прекаризації виступають різні процеси та явища, що мають місце у більшості країн світу, а саме неоліберальна політика, глобалізація ринку праці, ринкова економіка, комерціалізація життя за принципом купівлі–продажу, соціальна, політична та економічна поляризація суспільства тощо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Стэндинг Г. Прекариат: новый опасный класс URL: <https://www.rulit.me/books/prekariat-novuj-opasnyj-klass-read-402184-1.html>
2. Зархіна М. О. Прекариат як соціально–політичний феномен: у чому загрози? Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Питання політології. 2017. Вип. 31. 73–78. URL: <https://periodicals.karazin.ua/politology/article/view/9593>
3. Гришнова Е. Г. Прекаризация как проявление кризисных явлений в социально–трудовой сфере Украины. URL: <http://3150f02491140f354fd655425a568c276e198f19>

УДК 159.9

РОЛЬ СІМ'Ї У ФОРМУВАННІ САМООЦІНКИ ДИТИНИ ЯК НАУКОВА ПРОБЛЕМА

*Тимченко О., Національний університет цивільного захисту України
НК – Гонтаренко Л.О., кандидат психологічних наук, доцент*

Тема «Роль сім'ї у формуванні самооцінки дитини» є надзвичайно важливою для розуміння процесу соціалізації та особистісного розвитку. Сім'я є першим і основним соціальним інститутом, в якому дитина формує свої уявлення про себе, свої можливості та цінність. На ранніх етапах життя батьки закладають основу для формування самооцінки, використовуючи емоційну підтримку, заохочення та спілкування.

По–перше, численні дослідження свідчать про те, що позитивне ставлення батьків до дитини є ключовим чинником у формуванні її самооцінки. Батьки, які виявляють активну зацікавленість у житті своєї дитини, підтримують її успіхи та відзначають досягнення, сприяють тому, щоб дитина відчувала себе важливою і здатною на успіх. Такі позитивні взаємини допомагають дитині розвивати впевненість у своїх силах, зменшують схильність до стресу та покращують здатність справлятися з соціальними викликами.

По–друге, важливо, щоб батьки усвідомлювали, що їхнє ставлення і стиль спілкування можуть значно вплинути на самооцінку дитини. Постійна критика, негативне спілкування чи байдужість можуть призвести до формування низької самооцінки, невпевненості у собі та почуття непотрібності. Коли батьки не надають емоційної підтримки або не встановлюють близькі стосунки з дитиною, це може негативно позначитися на її самовпевненості та адаптаційних можливостях у соціальному середовищі.

Крім емоційної підтримки, сім'я відіграє важливу роль у створенні середовища, яке сприяє розвитку позитивних соціальних навичок і почуття відповідальності. Батьки, які заохочують дитину до побудови здорових взаємин з однолітками, демонструють позитивні моделі поведінки та встановлюють чіткі межі, сприяють формуванню здорової самооцінки та самоповаги. Таке середовище дозволяє дитині вчитися спілкуванню, вирішенню конфліктів і розвитку навичок співпраці.

Особливо важливою є роль сім'ї в розвитку емоційного інтелекту дитини. Діти, які ростуть у сім'ях, де відкрито обговорюють емоції та почуття, зазвичай мають вищий рівень самоусвідомлення та кращі навички регуляції емоцій. Це, у свою чергу, позитивно впливає на їхню самооцінку та здатність будувати здорові взаємини з іншими.

У підсумку, можна стверджувати, що сім'я має величезний вплив на формування самооцінки дитини. Позитивне спілкування, емоційна підтримка та глибоке розуміння з боку батьків створюють міцний фундамент для впевненості у собі та успішної соціалізації дитини в майбутньому. Важливо, щоб батьки усвідомлювали свою відповідальність у формуванні позитивного образу себе у своїх дітей, оскільки це безпосередньо впливає на їхній майбутній розвиток, психічне здоров'я та здатність досягати успіху в житті.